

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Rusalii

Voiesc să fiu călăuzit cu cuvântul Meu spre poporul Meu ca să-l învăț pe el, iar și iar să-l învăț pe el. Și ce să-l învăț? Să-l învăț înțelepciunea mântuirii și lucrarea ei în cei ce s-au dat de bunăvoie cărării Mele cu omul pe pământ. Amin.

Voiesc să se ridice porțile și să stea bine în țâțâni și să se deschidă apoi, ca să pun pe masă hrană de mântuire și să mănânce poporul și să nu-i lipsească hrana. Și dacă el nu mănâncă fiind cu hrana pe masă, înseamnă că nu-i place hrana de la Dumnezeu și nici pe Dumnezeu. Și dacă poporul nu crește, pentru că nu mănâncă nu crește, pentru că nu e copil nu crește, căci oamenii mari nu mai cresc, ci scad. Numai cel ce este copil, numai acela crește, numai acela are nevoie de tată și de mamă, numai acela știe să stea întru Dumnezeu. Amin.

O, fii ai acestui cuvânt dătător de viață veșnică! Grăiesc cu voi prin cuvintele înțelepciunii mântuirii, ca să audă tot omul de pe pământ învățătura Mea. Pe pământ sunt numai valuri, iar oamenii nu le mai simt. Să audă de la Mine tot omul, căci străjerul care vede valul venind, trebuie să-i anunțe pe cei de pe pământ, chiar dacă va fi, chiar dacă nu va fi ascultat.

Se aude pe pământ învățătura cea mincinoasă de peste om. Om pe om se învață spre pierzare, spre despărțire de Dumnezeu pentru un trai bun pe pământ, și îi zice acestui plan mincinos și vopsit, îi zice ridicarea nivelului de trai. O, nu de așa trai are omul nevoie, ci are nevoie de Dumnezeu omul, nu de trai pe pământ. Traiul cu Dumnezeu și de la Dumnezeu, nu mai are cine să-l învețe pe om. Nu mai este om cu duhul descoperirilor de la Dumnezeu ca să-i spună omului pe cele ce nu se văd și care îl prind sub el fără ca omul să vadă fața lor cea dușmană pe viața omului. Mi-e milă de țara Mea română. Sunt în mijlocul ei cu duhul descoperirii, duh slujit de îngeri pentru lege sfântă pe pământ, iar ea, biată țara Mea, doarme în necunoștință în fața valurilor care dau să izbească în ea și să-i robească darul și frumusețea ei cea de la Mine.

O, nu-ți trebuie ție nivel de trai, așa cum îi spune omul fărădelegii acestei minciuni, scumpă țara Mea! Am în tine cuvântul cel din gura Mea și dau să-ți deschid mintea ca să înțelegi ca Dumnezeu și nu ca omul, căci în Scripturi stau scrise toate cele ce trebuie tu să știi, dar citește cu Mine, ca să știi de la Mine, țara Mea. O, nu te mai bucura de cursa care ți se întinde ca să crezi că vei avea trai bun pe pământ, că nu de la om vine fericirea și dezrobirea ta de sub greu, ci de la Dumnezeu este să fie soarta ta pe pământ. Ție îți trebuie trai cu Dumnezeu, dar tu nu mai știi această înțelepciune a mântuirii așa cum știau străbunii tăi. Tu nu mai ai în tine oameni duhovnicești ca să te călăuzească pe tine spre Mine și pe Mine spre tine și ca să crezi de la Dumnezeu și nu de la om, țara Mea. O, e greu fără lumină pe pământ. Nu mai este lumină pe pământ, iar Eu sunt în mijlocul tău, și tu nu știi să-ți întinzi mâna spre Mine ca să te scap de duhul pierzător al acestui veac. Eu însă îl învăț pe poporul cuvântului Meu, ca să iei tu învățătură de la Mine și să stai înaintea Mea, să stai la gura Mea, care izvorăște pentru tine râul vieții, înțelepciunea mântuirii și lucrarea ei din om. Amin.

O, popor al cuvântului Meu, o, fiilor învățați din cer! Eu mereu, mereu v-am spus: treceți din trup în duh ca să puteți trece vremea rea, așa cum au lucrat sfinții, care se roagă din cele cerești la Mine și Îmi spun să împlinesc Scriptura descoperirii fiilor lui Dumnezeu, iar voi de pe pământ Îmi ziceți că pentru rugăciunile sfinților și ale părinților Eu să vă mântuiesc, și așa răspundeți unii altora, voi lor, iar ei vouă prin rugăciunea cea pentru împlinire așa, căci ei nu pot lua cununa mării până ce nu se vor ivi pentru ei cei din urmă pentru curățirea și iertarea a toată făptura care a fost și care este. V-am spus vouă să nu se mai fi auzit prin veacuri credință ca a

voastră, credință lucrătoare de împlinire a Scripturilor toate, în toată ascultarea pentru venirea Mea cu sfinții, care împreună cu toată firea suspină și se roagă negrăit, așteptând descoperirea fiilor lui Dumnezeu cei din urmă. O, alinați-le suspinul, fiilor! O, treceți din trup în duh din zi în zi mai mult și cereți la Mine să vă dau înțelepciunea mântuirii și statura ei în voi și lucrarea ei în voi, că voi nu trebuie să fiți ca oamenii pe pământ, ci trebuie să fiți ca fiii lui Dumnezeu între oameni, și să stați lângă Mine, iar Eu lângă voi să pot să stau, iar această lucrare este cu mare trudă, cu mare ascultare trebuie lucrată. Învățați această lucrare de la sfinții care au ieșit din lume ca să asculte apoi de Dumnezeu prin oamenii lui Dumnezeu și nu prin ei înșiși. Învățați de la Mine, Care am venit în lume Om din om ca să ascult de Tatăl prin supunere. Învățați, fiilor, căci am spus demult prin coborârea Mea că școală este, că elevi sunt, dar că nu este înțelepciune. Iată, trebuie înțelepciune și trebuie dragoste pentru ea, că fără dragostea aceasta a înțelepciunii mântuirii, omul nu poate să fie cu Dumnezeu și păzit de Dumnezeu, și se îngâmfa în el însuși și cade omul. Mi-e dor mereu de învățătura Mea peste voi, și voiesc să primiți din gura Mea, căci omului îi este greu să ia de la om, ba chiar și de la cei ce sunt iubiți Domnului pe pământ. Îi trebuie omului înțelepciunea vieții ca să poată lua de la om pentru Mine, și apoi să asculte de Mine, căci fără de învățătură mereu, omul nu poate să știe, fiindcă mintea omului nu știe decât să-l despartă pe om de Dumnezeu pentru mintea sa însăși, și de șapte mii de ani face omul această stricăciune peste el.

O, fiilor, o, fiilor, o, fiilor ocrotiți de cuvântul Meu, care vă învață să nu pieriți prin voi înșivă! Voi să nu căutați să vă îngâmfați pentru voi înșivă. Voi să nu râdeți cu mintea, cu inima și cu fața, dar nici palizi să nu fiți și să nu stați, ca nu cumva să vă slăbiți unii spre alții, fiilor, iar Eu aceasta v-am învățat cu multul. Vouă numai de Domnul să vă fie dor, iar zâmbetul vostru să vă fie numai din Dumnezeu. Învățați-vă să vorbiți cerește unii peste alții, dar aceasta după ce învățați să gândiți frumos și să aveți statură frumoasă pentru îngeri și nu pentru voi și nu pentru oameni, fiilor, căci oamenii Mă slăbesc pe Mine în voi dacă voi dați să căutați spre ei sau dacă ei dau să caute spre voi. O, nu mai este timp pentru pierdut. O, fiilor, nu mai vorbiți oricum, nu mai tăceți oricum, nu mai lucrați oricum, nu mai stați în nelucrare, căci duhul mărturisirii între frați înaintea cerului, acest duh așteaptă după voi, iar dacă nu aveți măreție de duh, duhul descoperirilor, nu stați între oameni, că nu știți să ieșiți din curse singuri. Faceți-vă micuți și stați întru Dumnezeu, ca să nu sugă oamenii viața Mea din voi și viața voastră cu Mine. Luați-o de la început cu toate, voi, cei neîmpliniți, ca să fiți apoi creștini întru toate, înăuntru și în afara voastră față de Dumnezeu și unii față de alții, căci altfel nimeni nu-L poate vedea pe Domnul în voi și Scriptura fiilor lui Dumnezeu peste voi.

O, fiilor, cu foc și cu dor și cu durere vă spun și vă amintesc să fiți creștini și să vă prindă răsăritul soarelui la lucrul cel pentru împărăția Mea și nu în așternut, și așa să începeți lucrul fiecărei zile. La mijitul zorilor voi să fiți slujitori ai rugăciunii cea pentru voi și pentru mântuirea fapturii, și apoi cu rugăciune faceți-vă lucrările de peste zi, cu rugăciune și cu înțelepciune din Dumnezeu și nu din voi, căci duhul ascultării peste om nu trebuie luat din voi înșivă, și trebuie luat din fața voastră, iar aceasta trebuie mai întâi să puteți să faceți, și numai apoi veți face așa. Împărăția Mea în voi nu se câștigă prin somnul trupului și prin nepăsare de suflet, căci trupul vă e dușman vouă și Mie dacă vi-l dați spre odihnă. Trupul cere somn, cere drepturi multe și nu vă lasă să treceți din trup în duh, iar Eu am spus să nu îngreșați pământul cu trupurile voastre, căci dacă mâncați mereu și mult, faceți prea mult gunoi pe pământ, fiilor. Voi trebuie să treceți din trup în duh, căci duhul este cel ce poate, nu trupul, fiilor. O, zilele sunt grele, iar Eu Mă zbat prea greu să vă îngrijesc viața cea de toate zilele dacă voi ar fi să stați pe pământ ca niște oameni și atât. Oamenii vorbesc mult despre nivelul de trai, despre mâncare multă și bună, despre lux de tot felul, despre făcături omenești, de care se ține omul mereu, dar voi ridicați-vă din zi în zi mai mult deasupra trupurilor voastre, ca să pot prin voi judeca lumea cea fără de putere de viață,

fiilor. Uitați-vă la păsările cerului și la crinii câmpului și urmați pilda vieții lor și credeți că se poate aceasta, și se va putea. Amin.

O, treceți din trup în duh. Biruiți-vă trupul, căci trupul vă cere mereu și prea multe, și nu este el cel ce folosește vieții ce va să fie, căci duhul este cel ce dă viață și proșteime de viață și pregătire de viață și bucurie a vieții apoi. Iată, cel ce nu muncește cu duhul muncește cu trupul, și apoi zice că are dreptul să se hrănească bine. O, sufletul are și mai mari drepturi, fiilor. Să nu spuneți și voi că pentru Domnul faceți multe. Să nu spuneți așa, ci să vă umiliți cu înțelepciune, căci tot ce faceți cu rugăciunea și cu împlinirea cea duhovnicească, pentru voi faceți, nu pentru Mine, iar Eu prin rugăciune să vă dau apoi, să Mă dau Eu vouă spre hrana vieții veșnice, și apoi voi sunteți datori să nu vă lăsați sufletul flămând, ci să-i dați și lui dreptul să mănânce, și unul altuia să faceți milostenia pentru suflet, dându-vă de la Mine unul altuia. Ca și trupul, și sufletul vrea totul în dar, căci toate sunt daruri, ca și viața cea din trup, căreia îi sunteți mult datori, fiilor. O, nu mai stați datori, nu mai rămâneți datori. Fiți drepti față de Domnul, de la Care aveți sufletul, precum trupul îl aveți de la părinți. Dar voi sunteți datori și prea datori duhului, fiilor. O, nu rămâneți în urmă cu datoria aceasta. O, cum vă plătiți voi această datorie, și cu ce?

O, lucrați, fiilor, lucrați cu trupul pentru datoria duhului. Nu munciți cu trupul numai pentru hrana trupului, căci aceasta este nedreptate față de Dumnezeu, Care vă dă viață în fiecare clipă. Veți zice că faceți rugăciune pentru datoria duhului, dar tot cel ce se roagă, pentru el cere, iar dacă nu se scoală ca să și îplinească ceea ce el cere, rugăciunea lui este neroditoare, și poate rămâne și osânditoare dacă nu se ține de cuvânt cel ce rostește pe cele ale rugăciunii.

O, fiilor, fiți iubitori de duh și nu de trup. Fiți harnici pentru duh, nu numai pentru trup. Fiți iubitori de sărăcie, că e greu pe pământ și e tot mai greu. Fiți duhovnicești. Plătiți-vă viața ce va fi să fie veșnică și nu lucrați mai mult pentru cea vremelnică. Lucrați cu cântar drept, iar dacă aveți grijă de trup și de hrana trupului, fiți curați în toată vremea, fiilor, curați și cu duhul și cu trupul.

Iată, iar și iar vă învăț înțelepciunea curățeniei pentru Dumnezeu și pentru îngeri și pentru voi. Țineți în toată vremea în vase curate bucatele. Dacă mâncați și vă rămân apoi în vas bucate puține, nu lăsați vasul cu bucate puține în el. Puneți bucatele puține în vas mic, potrivit cu măsura lor, și spălați curat apoi vasul în care ați avut bucatele. Nu folosiți vas mare pentru bucate puține, căci pentru aceasta se bagă duhul rău și linge el de pe pereții vasului dacă au pe ei bucate nespălate, căci duhul rău trage la murdărie nespălată de om. Toți să lucrați așa, și în toată vremea așa și nu altfel, căci Eu am așezat între voi model de viață și de lucru al vieții, numai voi să vreți să învățați, și apoi să nu mai uitați ce ați învățat. Nici un deget de loc și de vas să nu lăsați murdar, căci voi trebuie să dați loc îngerilor slavei să stea cu multul lângă voi.

Iubiți duhul curățeniei, fiilor. Această lucrare Îl ține pe Domnul lângă voi, căci este lucrarea duhului și a inimii duhului vostru. Treceți din trup în duh într-o toată, și păstrați-vă mereu așa, și nu vă scoateți ochii unii altora pentru neputințe sufletești și trupești, ci jertfiți-vă fiecare fără de cârtire unii pentru alții, căci jertfa cea peste nevoia voastră, aceea este ceea ce vă va rămâne vouă, nu ceea ce vă face altul vouă. Jertfa cea fără de cârtire îi atrage apoi pe frați spre jertfă și spre unire de duh, dar învățați ce este jertfa, nu ce este unirea, că nu jertfa vine prin unire, ci unirea vine prin jertfă.

În cămăruțele voastre să fie tare, tare curat, fiilor, ca să stea îngerii slujindu-vă cu dor și ca să înprospăteze ei apoi duhul cel smerit în voi, cea mai mare faptă a vieții voastre, de la care vine în voi împărăția cerurilor, fiilor. O, nu este faptă mai mare între roadele duhului ca și smerenia de duh, de la care vin toate roadele ei, roadele duhului prin smerenia care are în ea cuget smerit pentru om, și de la care vin și se așează toate ale împărăției Mele în voi, fără de cârtire pentru jertfa laudei sau a slujirii voastre.

În căsuțele voastre, fiilor, să fie curat, curat în toată vremea, ca și în cămăruțe, și aveți grijă să nu aveți buzunare, căci în ele se strâng gunoaie, și nu altceva strânge omul în ele dacă le are,

dacă le folosește, dar înțelegeți ceea ce e de înțeles dacă vă spun aceasta, căci buzunarele sunt și pe trup și pe duh, și ele sunt locașe pentru gunoaie și pentru idoli, iar idolul nu folosește, ci păgubește și îl învinuiește pe om apoi, și îl ține pe om în vremelnicie, mințind zi după zi pentru viața lui. Când omul nu are idoli înconjurându-l pe el, el poate să-și curețe ușor căsuța, el poate fi mereu cu unealta de curățire în mână, el poate face mereu curat pentru apropierea îngerilor și pentru odihna Domnului cu omul, și iată, omul trebuie să aibă puține, puține pe pământ și mult cer pe pământ.

O, fiilor, în curțile Mele cu voi să nu trebuiască să munciți când nu mai aveți timp pentru curățenie, ci trebuie mereu să aveți curățenie în curți, și să lucrați în ele lucrul vostru în desăvârșită curățenie, iar în fața locuințelor voastre să fie drumurile curate de gunoaie și buruieni, ca să stea îngerii de pază pe lângă voi și pe lângă locuințele voastre cu Mine, că e vremea rea, fiilor, și e plin văzduhul și toate drumurile sunt pline de duhuri rele fel de fel, iar oamenii, toți oamenii își toarnă unii altora pe cale lucrare de duh rău, vrăji și farmece, din duh de invidie, căci cel ce slujește duhului lumii, acela este vas rău, în care toarnă duhul lumii toate stricăciunile lui, și altă lucrare zi și noapte lumea nu are, ci numai lucrare de duh rău are, iar Eu abia mai pot birui pentru voi ca să vă ocrotesc, și plâng când vă văd pe drumurile lumii și prin lume când Eu vă vreau în Mine pe voi.

O, fiilor, mai presus de orice îndeletnicire a voastră, mai presus de orice ați avea frumos în voi, iubiți florile și verdeața și curățenia lor, căci raiul este locul curățeniei și a toată frumusețea, ca să stea îngerii cu voi printre umbre de pomi binemiroșitori, căci toate acestea sunt pentru cer, nu pentru folosul trupului, ci pentru cer și pentru duh, fiilor, iar Eu iarăși vă spun că una este să-și împodobească omul grădina și căsuța pentru el și pentru trupul lui, și alta este să facă aceasta pentru Domnul lui. O, nu vă murdăriți când faceți lucrul vostru, și faceți lucru care nu vă murdărește. O, fiilor, mereu, mereu v-am povățuit și încă vă povățuiesc să aveți viață în voi, și s-o păstrați ca s-o aveți, dar pentru această minune voi trebuie să ascultați de Dumnezeu și să-L lucrați în voi ca pe Stăpânul vostru, și să primiți de la El prin orânduiala Lui dintre voi, că altfel nu-L veți înțelege și nu-L veți avea pe Domnul. Duhul descoperirii este cel ce vă poate ajuta, cel ce vă poate scăpa de vină și de urmările ei, iar un creștin cu iubire adevărată știe să-L aștepte și să-L primească pe Domnul peste el și să-și ocrotească viața sub mantia Mea, căci vremea este grea și tot mai grea, iar Eu îl învăț pe cel ce a mâncat la masa Mea, ca să poată lua din ea tot omul învățătura vieții când Eu am peste cine s-o așez pe ea. Între cei din lume nu mai este om cu duhul descoperirii de la Dumnezeu, căci toți oamenii sunt îngâmfați pentru ei înșiși și nu mai este om duhovnicesc între oameni. Omul duhovnicesc este cel ce are duhul descoperirii, iar acela are cugetare smerită despre sine și pentru sine, iar în bisericile din lume nu mai găsește omul om duhovnicesc peste viața lui depărtată de Dumnezeu. O, nu mai are cine să-l împace pe om cu Dumnezeu, și pe Dumnezeu cu omul cel greșit și rătăcit în sine și în semeția de sine. O, nu mai este om sărac cu duhul, om cu duhul umilit și frumos foarte prin acest duh frumos. În bisericile din lume nu mai poate găsi omul calea, căci preotul lumesc nu este duhovnic, chiar dacă el are de la altul această numire. Nu preoții sunt duhovnici, căci duhovnicul este cel ce are Duhul Domnului, pe îngerul Domnului, care îi spune lui pe cele din om și pe cele de la Domnul pentru om, așa cum Eu i-am spus samarinencei pe cele ale viețuirii ei, iar ea s-a dus apoi în cetatea ei și a spus: *«Veniți și vedeți un om care mi-a spus toate câte eu am făcut»*. Dacă ea avea duhul semeț s-ar fi ascuns în ea, dar Cel din fața ei, Care îi vorbea, a umplut-o pe ea cu cele de la Dumnezeu, cu duhul smereniei, iar ea s-a lăsat apoi spre vindecare și nu spre ascundere așa cum a făcut Adam, care a făcut ascundere de Dumnezeu în rai și L-a învinuit, și L-a pierdut apoi Adam pe Dumnezeu.

Duhul descoperirii lucrează pe pământ prin mijlocirea îngerilor, iar cel căruia nu i se pot spune cele prin îngeri descoperite, acela este carne și sânge și nu primește duhul descoperirilor, duhul cel spre îndreptarea și luminarea și mântuirea lui apoi, duhul duhovnicului, și iată, nu toți

pricep, nici între cei ce se cred că-L au pe Dumnezeu, nu toți pricep taina aceasta a duhului descoperirii, ci numai cei cărora voiește Domnul să li Se descopere și să primească ei apoi prin duhul descoperirii, așa cum și legea a venit pe pământ prin mijlocirea îngerilor.

Vai celui îngâmfat, care nu poate primi raza luminii care vine spre el prin înger! Vai celui ce fuge de îngeri fiind el fără de minte mântuitoare și primitoare prin îngeri, și care nu știe și nu poate să fie mic înaintea Domnului! Proorocul Samuel a fost făcut de Dumnezeu mai întâi prooroc prin slujirea îngerilor care îi vorbeau lui de la Domnul, și numai apoi a fost preot, iar îngerul Meu îi șoptea lui, descoperindu-i lui de la Dumnezeu. El i-a spus lui Saul: *«Când erai tu mic în ochii tăi, nu te-a făcut Domnul rege peste Israel?»*.

O, poporul Meu, nu cel ce este mare prin cuvintele lui și prin numele lui, nu acela este mare, ci este mare acela care are Duhul Meu în el, așa cum L-a avut Samuel, care a primit în el Duhul Meu, duhul descoperirii, cu care el judeca neorânduiala din Israel, căci această lucrare are de lucrat duhul descoperirii din cel ce-l are pe el de la Dumnezeu. Lui Daniel proorocul, prin mijlocirea îngerilor îi descopeream pe cele neștiute de el, și atât de minunat am lucrat prin el, până ce regele Nabucodonosor l-a mărit în fața poporului lui. Așa am lucrat și cu Iosif cel vândut, de l-am mărit peste Egipt prin răbdarea și prin smerenia și prin înțelepciunea lui și prin cumințenia lui și prin lumina Mea din el.

Iată, duhovnicul este duhovnic și preotul este preot, dar în mijlocul bisericii lumii nimeni nu știe ce înseamnă să fie Dumnezeu cu omul pe pământ și pentru om pe pământ. Duhovnicul este cel ce crede cu tărie pe cele de la Dumnezeu și căruia Domnul îi dă apoi darul acesta al duhului descoperirii și al lucrului cel bun peste om, iar cine este înțelept între oameni nu stă fără duhovnic peste clipele vieții lui, nu stă fără Dumnezeu peste pașii lui, peste mintea lui, peste lucrarea lui din toată clipa, și iată, mulțime de oameni mari ai lumii au fost atinși de duhul chemărilor cerești și s-au lăsat mici sub mâna celor duhovnicești de pe pământ și așa s-au făcut ei creștini sfinți și așa au căpătat ei darul umilinței de duh sub mâna celor ce le călăuzeau viața îndeaproape, așa cum numai cei smeriți în ei pot face acestea, iar altceva nu înseamnă să fie omul creștin.

Iată ce este pe pământ! Iată câți preoți ies prin oameni îngâmfăți ca și ei, dar în zadar ies, că nu sunt duhovnici pentru om aceștia. În bisericile lumii întâi îl face preot pe om, și apoi îl numește duhovnic peste oameni, dar Samuel și toți cei ca și el ai Mei au fost de Dumnezeu și nu de oameni făcuți mai întâi prooroci și duhovnici, și apoi preoți. Eu, Domnul, am fost mai întâi duhovnic al celor ce credeau iubirii Mele pentru om și cu care am venit din cer în întâmpinarea omului răătăcit pe pământ prin duhul semeției omenești, și apoi am fost preot al lor, jertfindu-Mă înaintea Tatălui pentru mântuirea lor, ca un Păstor adevărat ce sunt.

Iată, nu poate preotul să-l ajute pe om, să-l împace cu Dumnezeu pe omul cel greșit, dacă el nu are și duhul descoperirii celor din om, duhul cel prin mijlocirea îngerilor Domnului pentru descoperirea celor ascunse în om și care îl vatămă pe om. Cel ce nu este mic în ochii lui, acela nu este slujit de îngeri și nici nu-i primește pe cei slujiți de îngeri pentru om, căci duhul mândriei omenești îl alungă pe Dumnezeu din om și de lângă om, iar Eu am zis: *«Vai celui ce are numele mai mare decât fapta cea întru Dumnezeu»*. Este scris în Scripturi: *«Vai celor ce zic proorocilor: nu proorociți, iar văzătorilor: nu vedeți; și dacă vedeți spuneți-ne lucruri măgulitoare ca să primim»*. Când Eu le spuneam iudeilor cele ce aveau să se petreacă cu Mine și cu ei pentru necredința lor, ei spuneau despre Mine: *«Are demon»*; ei spuneau: *«Iată, hulește. Ce ne mai trebuie dovadă împotriva Lui?»*.

Iată, poporul Meu, nu s-a înțeles bine lucrul cel pentru paza lucrării Mele, cel pentru ocrotirea celor unși ai Mei și lângă care Eu, Domnul, stau așezat cu duhul descoperirii, duh slujit de îngeri, ca să-i păzesc pe ei de duhul omului, de ascunderile din om, care dau să-i slăbească pe ei și să-i facă vinovați pentru cele ascunse din om, pentru omul neîmpăcat cu Dumnezeu prin duhul cel lucrător de la Dumnezeu, și ca să-i pot pe ei avea ai Mei, slujitori de altar sfânt și curat

de relele și de ascunderile și de semeția din om și de pe lângă om. Eu am spus pentru cei cărora le arăt pe cele necunoscute de om ale lor, am spus că unde nu sunt cei prin care Eu sunt călăuzit spre acest popor al cuvântului Meu cu duhul descoperirii, unde nu sunt ei, totul este pustiu de Dumnezeu, și nu mai este frumos locul unde ei nu-L pot așeza pe Dumnezeu peste om și pentru om și pentru locurile Mele cu acest popor. Moise era pus de Dumnezeu în locul lui Dumnezeu peste Israel, iar Aaron era preot de la Dumnezeu, dar când Aaron a lucrat fără de Moise, el a greșit, și a greșit și Israel, despărțindu-se de Dumnezeu pentru plăceri, pentru viață fără de veghe peste Israel. Eu sunt Cel ce stau lângă unșii Mei dacă ei stau lângă Mine prin duhul descoperirii. Eu sunt Cel ce îi ocrotesc pe ei de cele rele din om și le arăt ce este de făcut cu fiecare stare, pentru viața Mea în creștin. Cel ce este după chipul și asemănarea Mea, este cel ce nu leapădă voia Mea pentru voia lui. Iată, înțelepciunea mântuirii este învățătura cu care azi M-am așezat Eu, Domnul, peste poporul Meu cel povățuit prin duhul descoperirii.

Eu, Domnul, plâng cu amar, căci omul nu știe ce înseamnă Dumnezeu. Amin, amin, amin.

19-06/02-07-2006